

Descriptors

Martí Gironell i Gamero (Besalú, 1971). Escriptor i periodista. Entre els seus llibres publicats destaquen *El pont dels jueus* (2007), *La venjança del bandoler*, que va guanyar el Premi Néstor Luján de Novel·la Històrica el 2008, *L'arqueòleg* (2010), *L'últim abat* (2012), *El primer heroi* (2014) i *Strappo* (2015). Tots traduïts a diverses llengües, com el castellà, l'italià, el francès, el portuguès i el polonès.

Bosc de novel·la

Planto l'ordinador portàtil a la taula de jardí que hi ha darrere casa, a Besalú. Aixeco el cap i veig la imponent silueta de la Mare de Déu del Mont i els boscos d'alzines, pi blanc i pi roig que formen la seva falda. Penso que quan acabi aquell capítol m'hi endinsaré. Em canviaré la roba, em calçaré les vambes i hi correré una estona, com a mínim fins a l'església de Lligordà i tornar. És un entorn que m'oxigena, m'allibera, m'inspira, em conforta. Sé que sol fet de veure aquest paisatge i, després, d'internar-m'hi i deixar-me impregnar per la seva personalitat, m'ajudarà a modular el tempo de la meva escriptura. I això és una realitat que m'ha acompanyat des del primer llibre que vaig començar a escriure, ara fa més de deu anys. Estic convençut que la força d'un indret, d'un lloc, determina el ca-

ràcter d'una persona, perfila i dibuixa la seva manera de ser i de fer. Així com no és el mateix el tarannà d'algú que ha nascut i viscut tota la vida arran de mar o envoltat de muntanyes, d'igual manera influïx en l'estil quan escrius, que és diferent si estàs envoltat d'aquest entorn, d'aquests paratges, que si ho fas des de l'aïllament d'una habitació en un pis d'una gran ciutat, encara que la imaginació et pugui portar a situar l'argument de la teva novel·la en uns entorns salvatges i emboscats. En els meus inicis, sobretot en les dues primeres novel·les, el paisatge que conec i que m'ha acompanyat tota la vida hi era molt present. Més en *La venjança del bandoler* que no pas a *El pont dels jueus*. En el primer títol, els boscos de la Garrotxa tenen un paper no gens secundari en el desenvolupament de la trama: les desventures

Em calçaré les vambes i hi correré una estona, fins a l'església de Lligordà i tornar. És un entorn que m'oxigena, m'allibera, m'inspira, em conforta

> **Il·lustracions: David Cabello Rueda** és artista plàstic i músic, nascut l'any 1990, a la Bisbal d'Empordà. Actualment, és estudiant a la facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Titulat en arts aplicades al mur a l'escola Massana de Barcelona.

DAVID CABELLO

d'un traginer que es converteix en un temut bandoler. Es viu del bosc, pel bosc i amb el bosc. És un ens viu que t'alimenta, et cura, t'amaga, et guia i et conforta quan ho necessites. Aquest mateix paisatge, aquest entorn, més la presència i la força d'un riu, es fa un lloc destacat en la història de la construcció del pont de la capital del comtat, que bastia el relat de la meva primera novel·la. No ha estat volgut ni pensat, m'ha sorgit de manera natural incorporar l'entorn a les pàgines dels meus llibres. M'ha influ-

ït com a persona, forma part intrínseca de la meua vida. I, al capdavall, el que trasllades a les novel·les són fragments de vida, d'ara o de de fa cent anys. Uns fets que requereixen d'una posada en escena cuidada fins al mínim detall, perquè tan importants són els protagonistes com els escenaris per on es belluguen. Si, a més, són indrets que formen part del teu propi mapa sentimental, el cercle és ben rodó.

MARTÍ GIRONELL

Si, a més, són indrets que formen part del teu propi mapa sentimental, el cercle és ben rodó